

VISITA AL CASTELL DEL DRACULA: 15/5/05

Aquell dia no vam haver d'aixecar-nos gaire d'hora, encara que el dia abans havíem arribat a Brasov molt tard.

A les 10 del matí vam agafar l'autocar i ens dirigírem cap a Bran, el poble on es situat el castell del Dràcula. En realitat, al castell on ens vam dirigir, no era aquell en el qual vivia normalment sinó on hi passava, en la nostra forma de parlar, els caps de setmana.

En arribar vam trobar moltes paradetes i, a dalt d'una muntanya, el castell. Primerament vam visitar el castell on hi vam poder veure el jardí interior i les seves habitacions; també vam veure les escales secretes que es dirigien a l'habitació que corresponia al comte Dràcula.

Al sortir del castell, vam anar a comprar regals, formatges i el vi de marca Dràcula.

En acabar les compres, vam anar fins a la casa d'un alumne romanès. Allà hi vam participar en una barbacoa. El paisatge era preciós perquè està en plena natura. La família que ens havia convidat a casa seva van ser molt acollidors. També ens van fer unes galetes, que veritablement estaven molt bones. També es van fer les propostes per la pròxima trobada a Turquia.

En acabar de dinar va venir l'autocar i ens va dur cap a Brasov. Teníem la tarda lliure però la majoria vam decidir anar a dormir perquè al dia següent ens havíem d'aixecar a les 4 de la matinada.

VISITA A BUCAREST I ADEU ROMANIA: 16/5/05

A les 4 de la matinada vam quedar, davant de la pensió Ana Maria (on es van hostatjar les professores, la Conxita i la Laia). Allí estàvem per agafar l'autocar que ens portaria fins a l'aeroport de Bucarest. Ens vam haver d'acomiar d'alguns dels alumnes romanesos perquè tenien un examen de matemàtiques, i si venien amb nosaltres no arribarien a l'hora.

Van ser unes 4 hores dins del autocar, però que no van ser avorrides, perquè mentre que els professors i les professores dormien nosaltres rèiem i cantàvem; també fèiem fotos.

Quan vàrem arribar a l'aeroport, vam baixar els professors italians i el alumne italià ràpidament per agafar el vol cap a Itàlia que sortia més d'hora que el dels altres. Llavors, amb més tranquil·litat, ens vam acomiadar dels professors i alumnes de Turquia, que tenien que agafar l'avió més tard, però sense temps suficients per veure la ciutat de Bucarest.

Després vàrem pujar a l'autocar els portuguesos, romanesos i espanyols, i vam fer via cap al centre urbà de Bucarest.

A Bucarest, el que vam veure des de l'autocar, vam ser: el Museu Victòria, el Palau Victòria, l'edifici Ateneu on hi havia l'Òpera, un edifici central de l'exèrcit, l'Arc de triomf, la Casa del Poble que va fer construir un antic dirigent comunista de Romania, Ceaucescu, i que encara avui en dia és el segon edifici més gran del món; té tantes habitacions que n'hi ha d'algunes que no se sap que fer.

Va ser només una curta visita però fins i tot, vam poder veure un centre comercial en el qual hi havia el primer McDonald romanès.

Després de Bucarest vam tornar a l'aeroport on ens vam acomiadar dels alumnes i dels professors romanesos i una mica més tard dels portuguesos.

Al final vàrem entrar en l'avió, a la mateixa vegada en el qual hi havia alguna llàgrima que ens queia. Però a la fi podem dir que ha estat una molt bona experiència i que ens ho hem passat d'allò més bé.

Marc Gómez, Mercè Gómez i Alba Roselló